

Oliedrums die als plantenbakken fungeerden. En later ook een 'mooi, groen affiche, met een kind op een fiets'. Dat waren de wapens waarmee Mia en Ben de strijd voor 'Maredijk groen en veilig' voerden. Een vreedzame strijd, want we hebben het over eind jaren zeventig.

Eén keer was het niet zo vreedzaam. 'Op een avond komt mijn overbuurman thuis, en die was zó woest: hij gooide die bakken hier tegen de gevel en parkeerde zijn auto er over heen, langs de muur. We konden nauwelijks nog de deur uit.' Het draaide allemaal om Aloëlaan 40a, het huis op de hoek met de Maredijk. En om de daar op de stoep geparkeerde auto's. Terwijl zij, hele en halve studenten nog, graag op die stoep bivakkeerden. Met name omdat ze geen tuin hadden. 'En wij hadden natuurlijk geen auto, dus wij hadden makkelijk praten', moet ze nu toegeven.

Na het bewuste incident zijn de buurtbewoners bij elkaar gekomen in het speeltuin gebouw, vertelt De Beun. "Jan van der Hoeven, de aannemer, en Miriam, Piet van Wissen, die in die woongroep bij de speeltuin woonden. Stijntje Leguit en Freek op de hoek van het Schuttersveld. En er was Koos Vliegenthart de hovenier in dat prachtige huis midden in de Aloëlaan die vaak zijn bedrijfsruimte ter beschikking stelde (inmiddels afgebroken), Peter van Heemskerk de kunstenaar uit het smalle Maredijkje, en ene Alexander, technicus en laborant op het LUMC die de affiche had gemaakt van de buurtvereniging, ook wel de 'fietsende voet' genoemd, en Henriët en Douglas, en Han en Nikkie, en Rik..., hoe heette ze ook al weer? In het speeltuingebouw werd de beweging 'Maredijk groen en veilig' opgericht. "Mensen zeiden: joh, Ben, dat heeft geen zin. De gemeente luistert toch niet naar ons." Maar jawel, hoor. "Er was in die tijd veel geld voor stadsvernieuwing de zogenaamde ISR, dat stond voor de Interim Saldo Regeling. We hebben 3 plannen gemaakt voor de herinrichting, van eenvoudig tot vergaand: het 'Knelpuntenplan, het 'Orde op zaken plan', en het "Voetganger heeft voorrang plan'. Daar werden door Peter en Alex mooie schetsen van gemaakt en op een zonnige zaterdag ten toon gesteld bij Koos. De buurtbewoners kozen voor de tussenvariant: mensen konden weer lopen over brede stoepen, paaltjes en bomen hielden ze vrij, een rij auto's er uit, nieuwe verlichting, drempels, en een nieuwe riolering. De auto's waarvoor geen plaats meer was kregen elders plaats (gratis, toen nog). Bewoners konden weer gezellig op de stoep in de zon zitten en gezamenlijk een 'koele toeter' pakken. De uitvoering van het plan ging overigens niet zonder slag of stoot. Op het laatste moment leek de gemeente zich terug te trekken waarna de bewonersgroep dreigde de stenen uit de straat te trekken en de zaak dicht te gooien. Hans van den Berg, de ambtenaar die zo vakkundig het geld uit Den Haag in de wacht had gesleept, bemiddelde met de wethouder en kreeg uiteindelijk de zaak rond.

Studenten bleven ze natuurlijk niet, maar bleven er wel graag wonen. Je voelde je thuis, het was een dorp. "Wij hadden goed contact met de buurt, kenden bijna iedereen. De kinderen van bewoners kwamen graag bij ons. Dat vonden ze wel spannend, bij die vrijgevochten jonge studenten die toch wel anders waren. Het was toen een andere wijk hoor. Ik herinner me een zomer met mevrouw Balkhoven. Die ging niet op vakantie. 'Ik kan kiezen,' vertelde ze, 'mee op vakantie of een nieuw tapijtje. Dan heb ik liever een nieuw tapijtje.'"

Sinds 1986 wonen Mia en Ben in Oegstgeest. "Ik wilde weg omdat ik geen tuin had, en wel twee kinderen. Maar ik vind het nog steeds een van de leukere wijken van Leiden. Met een heel gevarieerde bevolking, naar opleiding, achtergrond en leeftijd. Een geweldige ligging. En nooit overlast. Toen de huizenmarkt nog liep, waren de woningen er altijd direct weg."

Met allemaal oud-buurtgenoten eten Ben en Mia nog elk jaar op 3 oktober hutspot. Nu in Oegstgeest, maar die traditie is geboren op de Aloëlaan. "Iedereen betaalde een gulden." Ze heeft hen natuurlijk allemaal gewezen op de feestdag in de eeuwfeestweek en gaat ervan uit dat iedereen komt. "Hoe ouder je wordt, hoe leuker je dat soort dingen vindt, hè?"

